

ligger. Nu er der imidlertid et Forhold, som gør det meget beklageligt, ikke for Beboerne, men for de 23 Ansøgere, og det er, at Sognekirken flyttes op til Byen. Det har der ogsaa været forhandlet om i en 2—3 Aar. Efter den bestaaende Lov kunde de godt faa Tilladelse til at benytte Sognekirken for deres Valgmenighed og kunde derfor i Virkeligheden helt have sparet deres Valgmenighedskirke. Det er beklageligt, at de have haft saa lidt Syn for den ny Lovgivning, at de have bygget denne Kirke uden at tage Hensyn til den ny Lov, for de kunde have sparet alle de Penge og endda blive Valgmenighed, som de ønskede. Naa, det bliver i sidste Instans deres egen Sag, og hvis der, som sagt, fremdeles er Ønske derovre om at faa Kirken til det Brug, der oprindeligt er paa-tænkt, vil jeg gerne medvirke til at faa en Forandring i Loven paa dette Punkt. Det har ikke været min Hensigt at komme Folk i Vejen. Min Hensigt var alene at faa det for mig og jeg tror, for Kirken saa vigtige Punkt om Kirkernes Benyttelse for Valgmenighederne ordnet og ikke faa andre Stridsspørgsmaal rejst. Der viste sig jo heller ikke dengang nogen Trang i saa Henseende. Sagen er imidlertid nu under Diskussion i det kirkelige Udvalg, og jeg maa meget ønske, at man kunde afvente, hvad der kommer ud af Sagen der. Det vil jo have sin Betydning at faa saa stor Tilslutning til en Lovforandring paa dette Punkt som muligt. Det er ikke saa lige en Sag straks at gaa hen og ændre en Lov, som kun har været i Kraft saa kort Tid. Jeg har imidlertid stadig min Opmærksomhed henvendt derpaa, og jeg vil gerne medvirke til at faa den bedste Løsning, ogsaa i den Retning, de ønske oppe i Støvring.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Reventlow) rettede et Spørgsmaal angaaende Jordemødrenes Uddannelse og beklagede, at der ikke blev uddannet flere, end Tilfældet er. Han spurgte, om der ikke kunde uddannes flere, og mente, at det nok kunde lade sig gøre. Jeg maa dertil svare, at som Forholdet er, kan der maaske nok, naar vi komme ud paa Rigshospitalet, uddannes nogle enkelte flere, men ikke mange flere. Naar Jordemødrene skulle uddannes forsvaret, maa de bo paa Plejestiftelsen. De maa være til Stede der baade Nat og Dag, saa at de kunne medvirke, saasnart en fødende bliver bragt derind. De maa ogsaa bo der, fordi de lære meget ved at omgaa hinanden og samtale med

hinanden om de forskellige Tilfælde, der foreligge. Boede de ude i Byen, vilde de i mange Tilfælde ikke faa den Undervisning og Uddannelse, som er nødvendig. Det har ogsaa vist sig andre Steder, hvor man har Læredøtrene boende ude i Byen, at de have ført smitsomme Sygdomme, Skarlagensfeber og andre Sygdomme ind paa Anstalten, hvilket kan være meget farligt ogsaa for Patienternes Skyld. Da der ikke kan bo flere paa Anstalten, end der gør, er der ikke nogen Udsigt til at uddanne flere. Der uddannes for Tiden ca. 30, i 1900 31, i 1901 29, i 1902 32 og i 1903 31 og 1904 30. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at det vilde være heldigt, om der kunde uddannes flere fra Landdistrikterne. Jeg skal i den Henseende oplyse, at af de 31 i 1900 vare de 20 fra Landdistrikterne, i 1901 vare 13 derfra, i 1902 23, i 1903 21 og 1904 18. Naar Tallet er noget forskelligt, kommer det af, at Læredøtrene indkaldes amtsvis uden Hensyn til, om de ere fra Byerne eller fra Landet. Jeg ved ikke, om der i det hele taget er Jordemødre nok. Deres Uddannelse sorterer nemlig under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, men deres Ansættelse og Lønning under Justitsministeriet, og, mig bekendt, foreligger der ikke fra Justitsministeriet noget om, at der er for faa. Jeg har hørt udtale, at de fik for lav Løn, og derfor vilde de hellere bo i Byerne, hvor der er mere at fortjene. Men hvorledes Forholdet egentlig er, ved jeg ikke, men skulde det vise sig, at der er Trang til at faa flere Læredøtre uddannede, maa man se, om man muligvis kan udvide Anstalten eller man mulig skal gaa til at faa en Filial et andet Sted. Der er jo ogsaa andre Steder, hvor man modtager fødende, i alt Fald er der det vist i Aarhus.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (K. Bjerre) talte om Præstekaldelsen og mente, at man skulde beskære de store Præsteembeder, hvor der i Menigheden er Ønske om at faa unge Præster. Jeg vil sige, at noget saadant finder allerede Sted. Jeg ved ikke, om der med de nuværende Lønningsforhold er anden Vej at gaa for at imødekomme en Menigheds virkelig berettigede Ønsker — for det kan de godt være — end ved netop at beskære de store Embeder til Fordel for de mindre. Det ærede Medlem talte ogsaa om, at det var forkert, at der ikke maatte ringes med Kirkeklokkerne, naar et Lig af et Frimenighedsmedlem blev begravet. Men det er der egentlig ikke noget For-